

Επίχαρις (27 Σεπτεμβρίου)

[Θοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η αγία Επίχαρις ζούσε στην Ρώμη την εποχή που ξέσπασε ο

διωγμός του Διοκλητιανού (303-305). Καίτοι ήταν δωδεκα ετών, συνελήφθη ως χριστιανή και ανακρίθηκε από τον έπαρχο Καισάριο, ο οποίος πρόσταξε να την κρεμάσουν και να την ξύνουν. Ενώ η μάρτυς έπασχε, προσευχόταν στον Θεό να δείξη τα θαυμάσιά του στους παρευρισκομένους ειδωλολάτρες και ευθύς η πέτρα, επάνω στην οποία στεκόταν η αγία, ανέβλυσε άφθονο νερό. Το θαύμα αυτό οδήγησε πολλούς εθνικούς στην πίστι του Χριστού.

Ο Καισάριος όμως το θεώρησε μαγεία και διέταξε τέσσερεις στρατιώτες να την κτυπούν στον τράχηλο με μολύβδονες σφαίρες. Η Επίχαρις παρεκάλεσε τον Θεό να δείξη την δύναμή του και στον Καισάριο. Έπεσαν τότε νεκροί και οι τέσσερεις δήμιό της, ο δε έπαρχος από την λύπη του συντόμευσε την δίκη, διατάζοντας να αποκεφαλίσουν την μάρτυρα και να καύσουν το τίμιο λείψανό της.

Πηγή: “Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, υπό ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, εκδ. Ίνδικτος (τόμος πρώτος - Σεπτέμβριος, σ. 306-307)